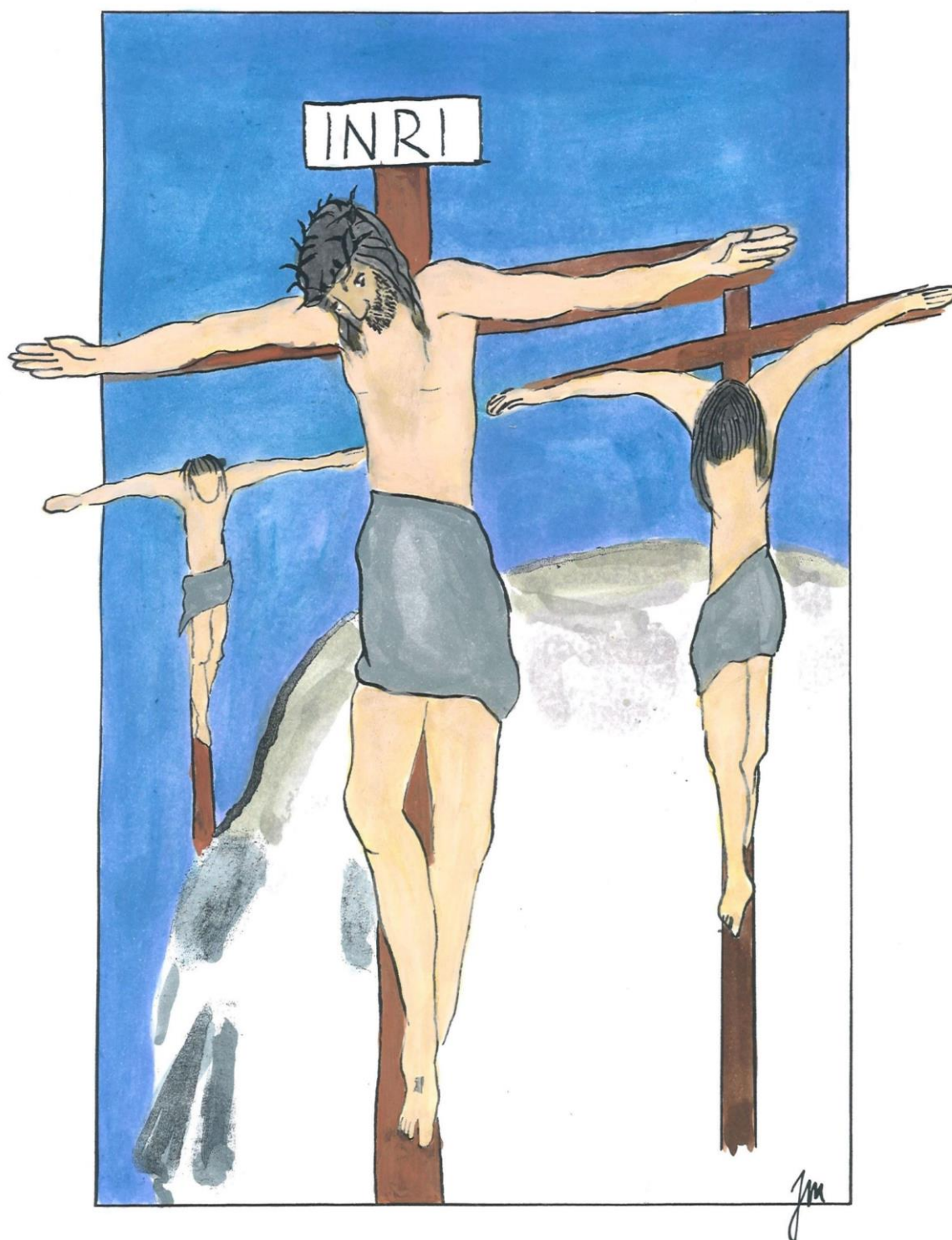
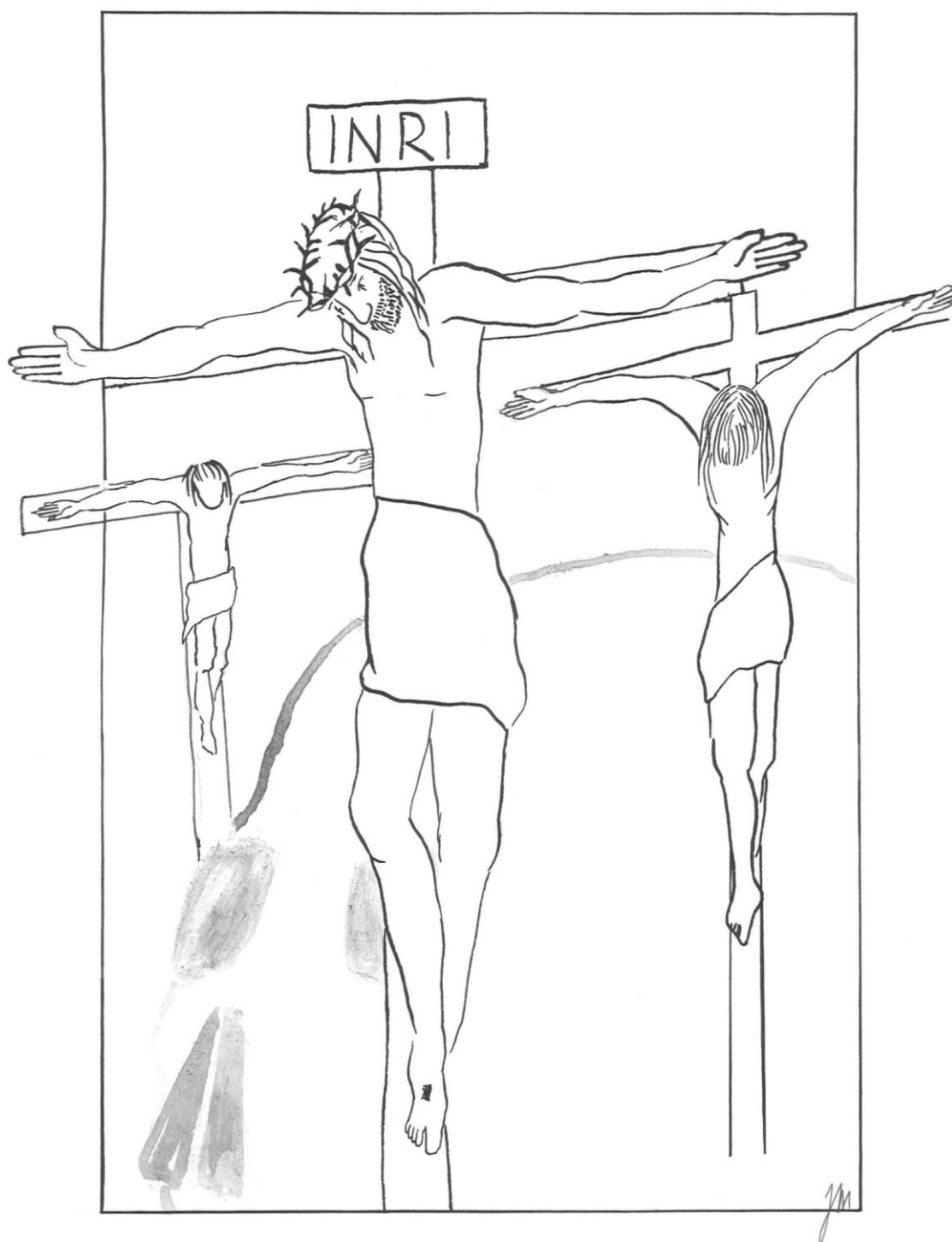

Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království!

Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království!

SLAVNOST JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE CYKLU C

Evangelium (Lk 23,35-43)

Když Ježíše ukřižovali, členové velerady se mu vysmívali: „Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li Mesiáš, Boží Vyvolený.“ Posmívali se mu i vojáci, přistupovali, podávali mu ocet a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!“ Nad ním byl totiž nápis: To je židovský král. Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Druhý ho však okřikl: „Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého.“ A dodal: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ Odpověděl mu: „Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Když Ježíše ukřižovali, členové velerady se mu vysmívali: „Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li Mesiáš, Boží Vyvolený.“ V první části vidíme dva odlišné postoje: zatímco postoj lidu k Ukřižovanému je neutrální (23,35a: „lid stál a díval se“), členové velerady a vojáci se staví vůči němu nepřátelsky, posměvačsky. Náboženští vůdcové uznávají Kristovy nadpřirozené dary („jiným pomohl“) a vybízejí ho, aby využil svých obdarování k záchraně vlastního života: je tu narážka na pokušení na poušti. Kristus může zachránit sebe sama, ale nechce. Kromě narážky na pokušení pouště jsou tu i další dva podtexty:

- 1) protože je Ježíš uznán jako divotvůrce, výzva „ať pomůže sobě“ má sarkastický nádech podobně jako přísloví „lékaři, uzdrav sám sebe“ (Lk 4,23)
- 2) zpochybnění Ježíšova mesiášství („je-li Mesiáš“) dává vytušit, že výzva předáků („ať pomůže sobě“) je žádostí o znamení ospravedlňující mesiánské poslání.

Posmívali se mu i vojáci, přistupovali, podávali mu ocet a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!“ Nad ním byl totiž nápis: **To je židovský král.** Po výsměchu členů velerady následuje posmívání ze strany římských vojáků. Lukáš nevysvětluje, proč Kristu podávají zředěné kyselé víno, běžně používané jako osvěžující nápoj. Zatímco u Jana je to gesto soucit, zde je spíš projevem krutosti: trpícímu se tak prodlužuje utrpení (viz Ž 69,22, kde podání octa je výrazem nepřátelství). Vysmívání vojáků je podobný výsměchu předáků, ale soustřeďuje se na politický aspekt: Když jsi židovský král,

zachraň sám sebe! Tato výzva je jakoby druhou vlnou pokušení. I samotný nadpis na kříži je výsměchem, jak potvrzuje kontext o posmívání.

Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Druhý ho však okřikl: „Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého.“ A dodal: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ Odpověděl mu: "Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji." Druhá část vyprávění (39-43) je spjata s předcházející částí a tvoří vrchol perikopy: končí vysmívání a dochází k obratu, protože jeden ze zločinců vyznává Ježíšovu nevinnost a jeho královskou moc. Ježíš je tedy skutečně králem, i když ne v politickém smyslu; je skutečně Spasitelem, i když jinak, než člověk očekává.

Potřetí zaznívá výzva „zachraň sebe“ (i na poušti bylo trojí pokušení). Ježíš však očekává spásu od Boha, uvažuje jinak: „kdo ztratí svůj život, zachrání jej“ (Lk 9,24). Nakonec Kristus přece jen odpověděl na výzvu, kterou mu předložili: zachránil sebe i druhého člověka, avšak jinak než podle lidských představ. A Ježíš bourá i představu „kajícího zločince“: ne „jednou“ při nastolení Božího království v budoucnosti, ale „dnes“ (srv. Lk 2,22; 4,21) bude spasen. „Po svém“ tak Kristus zjevil Boží milosrdenství vůči ztracenému. Budoucností člověka je samotný Kristus: ráj není popsán v apokalyptických barvách, ale v existenciální perspektivě, jako společenství s Kristem („budeš se mnou v ráji“), což připomíná pavlovské „být s Kristem“. Tento pohled na spásu "dnes" není popřením "vzkříšení z mrtvých" při druhém příchodu (Sk 23,6; 24,21).

SHRNUTÍ

Triumfalismus církve? Velikášství? Touha po moci? Tyto a podobné myšlenky by mohl navodit dnešní svátek „Krista Krále“. Avšak samotné evangelium uvádí na pravou míru podstatu této slavnosti: žádná touha po moci, žádný triumfalismus. Oslavujeme totiž krále s korunou ... trnovou. Krále bezmocného, posmívaného, opovrženého, slabého. Má tento slabý Kristus moc nás zachránit? Je skutečně „králem“? Je silnější než smrt? Než zoufalství a bezmoc kolem nás? Možná je lehké odpovědět na tyto otázky v tuto chvíli kladně, ale zkusme si na ně popravdě odpovědět tehdy, až budeme v úzkých, až nás Kristus „nebude zachraňovat“, až budeme ponecháni napospas bezmoci: uvěříme i tehdy, že je Kristus králem? Králem „pro nás“?

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Krále známe z různých pohádek a příběhů. Určitě byste i vy daly dohromady pár věcí, podle kterých by každý takového krále hned poznal – třeba plášť, korunu nebo žezlo. Ježíš nic takového nemá. Proč asi? Protože je skrytým králem, kterého pozná jen někdo. A podle čeho tohoto skrytého krále poznáme? Podle toho, jak se chová. Ježíš pomáhal každému, měl rád lidi slabé a nemocné, měl rád děti a vůbec všechny lidi. A to dělal nejlíp ze všech – byl v tom úplná jednička. To znamená, že byl král – ten je přece také první. Ježíš byl králem lásky. Zkusme i my v tomto týdnu mít rádi druhé lidi a prosme Ježíše, aby nám v tom pomáhal – vždyť je králem, který na to opravdu má!

Starší:

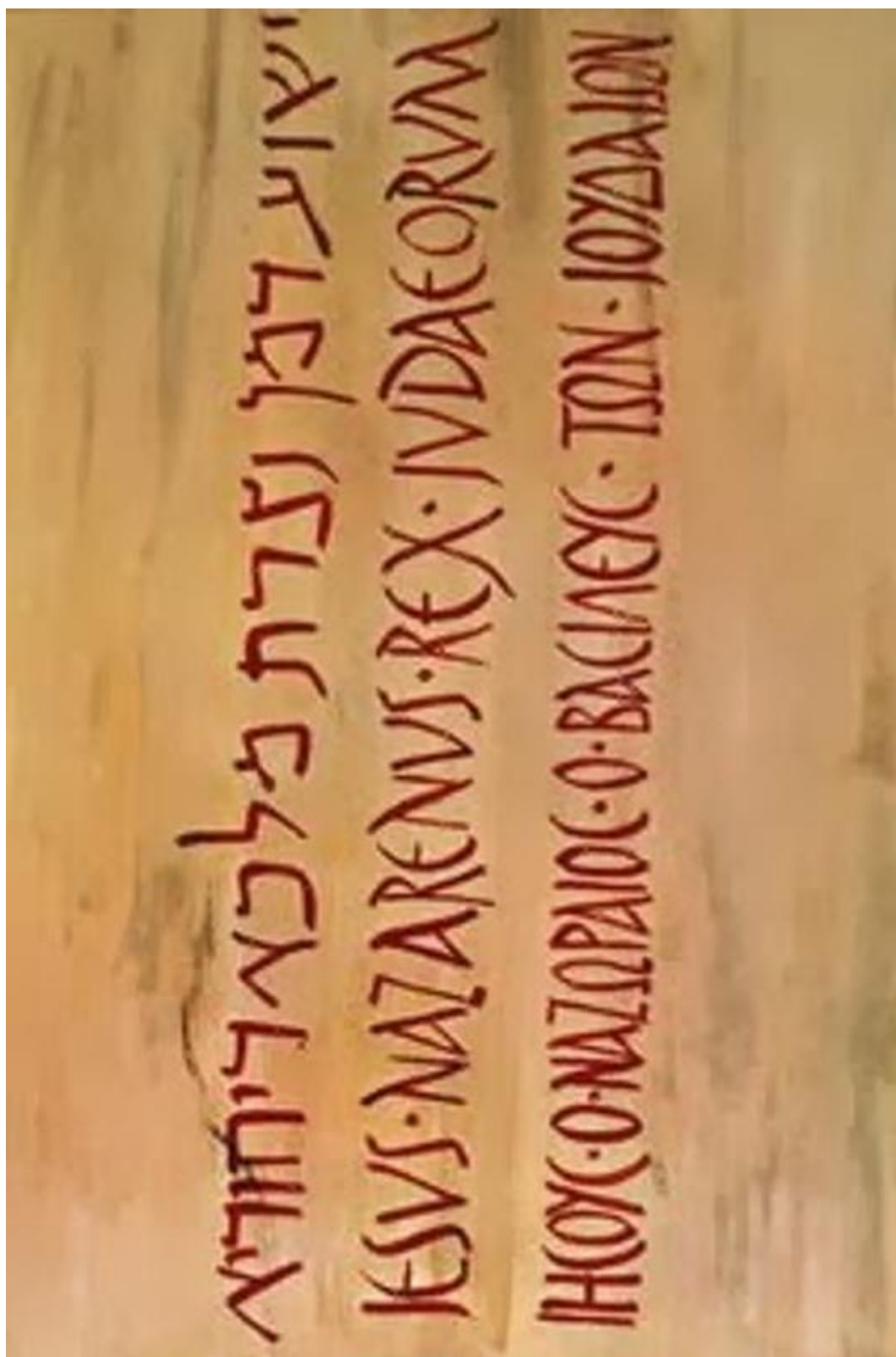
Ve světě vládou různé síly a mocnosti. Některé jsou vidět, některé vidět nejsou, nebo je ani neznáme. Každý z nás se tak trochu rozhodujeme, jakému prezidentovi, premiérovi, vládci, řediteli budeme věřit nebo ne. Rozhodujeme se podle toho, jak se chová, co říká a podle ovoce jeho skutků. Někdo se nám může zdát ze začátku dobrý a po čase na něj změníme názor. To nás vede k jisté opatrnosti, pochopení toho, že nikdo z lidí není dokonalý a všechno lidské je relativní. Ve stejnou dobu v nás naopak může sílit důvěra a odevzdanost Bohu. V Ježíši Kristu ho totiž poznáváme jako toho, kdo miluje až do krajnosti, neváhá dát svůj život i za mne – a tím mi dává jistotu, že jeho království lásky, které není z tohoto světa, je skutečné.

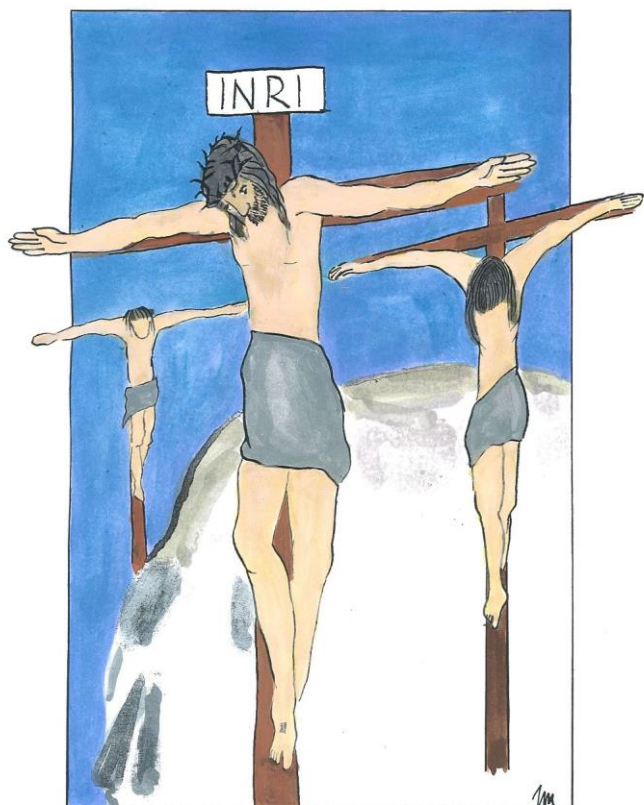
Zkusme si

Mladší / Starší

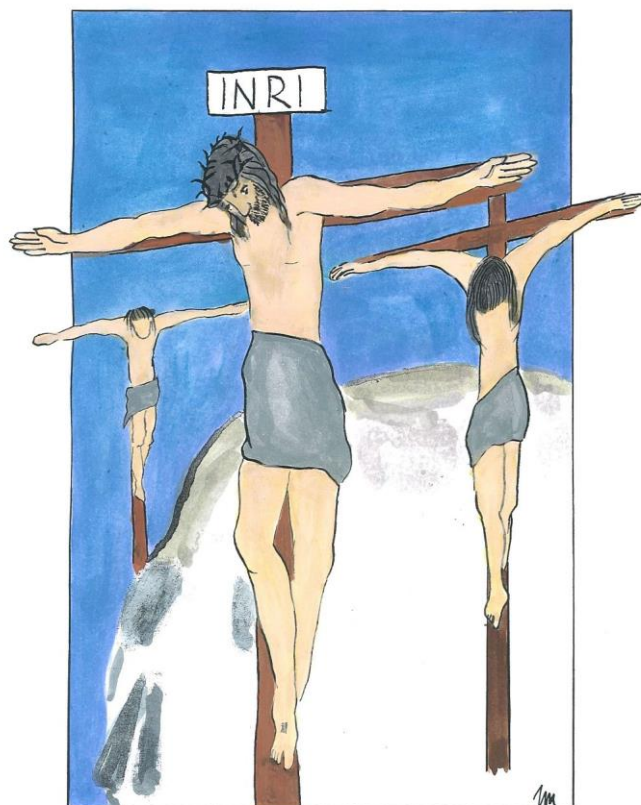
Když se podíváte na většinu obrazů či soch, které ztvárňují Ježíše na kříži, zjistíte, že nad jeho hlavou se nachází cedulka, většinou se zkratkou INRI. Ta totiž úzce souvisí s dnešním tématem Ježíše – krále.

- Zjistěte, co zkratka INRI znamená, z jakého jazyka pochází a jak souvisí s Ježíšem – králem.
- V příloze najdete obrázek tabulky s nápisy v různých jazycích. Je to rekonstrukce právě oné tabulky (a může vám pomoci při luštění prvního úkolu). Nyní však zkuste určit, jaké jazyky na tabulce vidíte a který je který.
- A na závěr si opět můžete tabulku rozstříhat jako puzzle a pro kontrolu ji opět složit zpátky – není to úplně jednoduché!

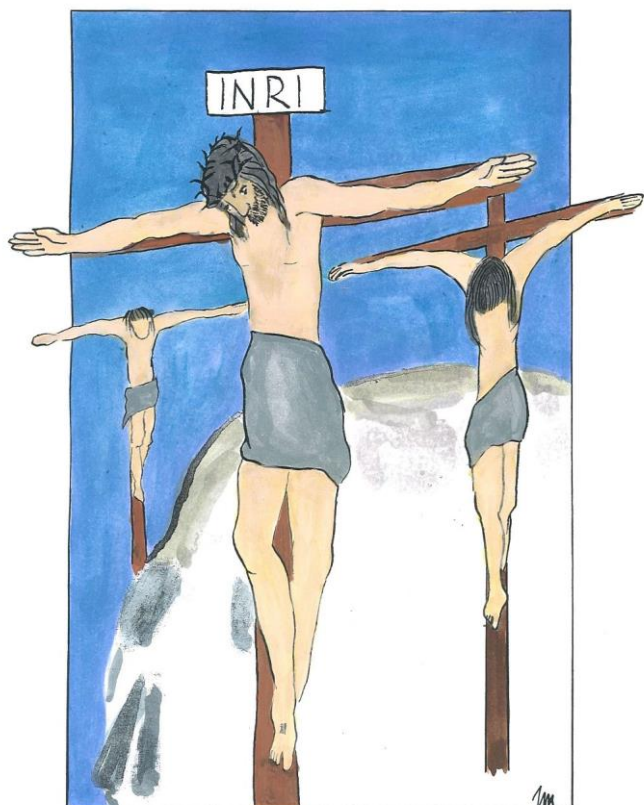

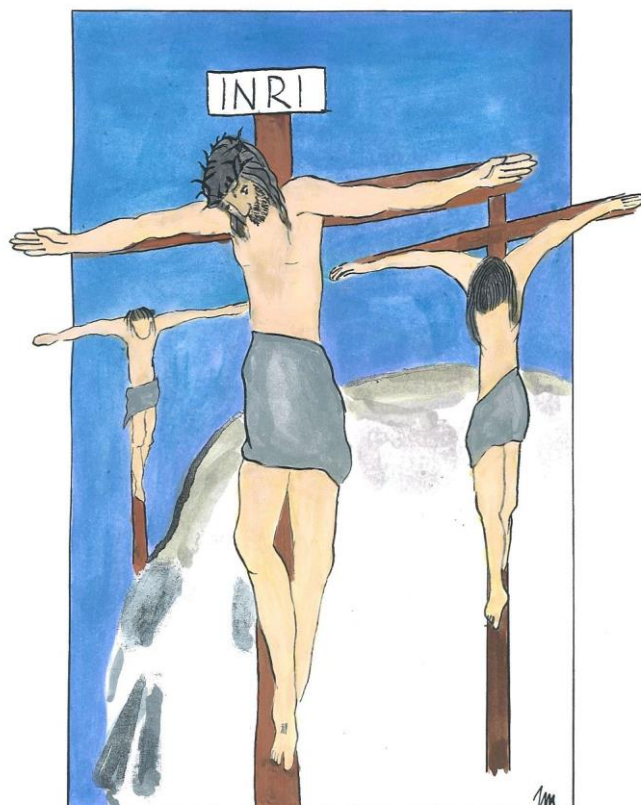
Slavnost Ježíše Krista Krále cyklu C
Lk 23,35-43

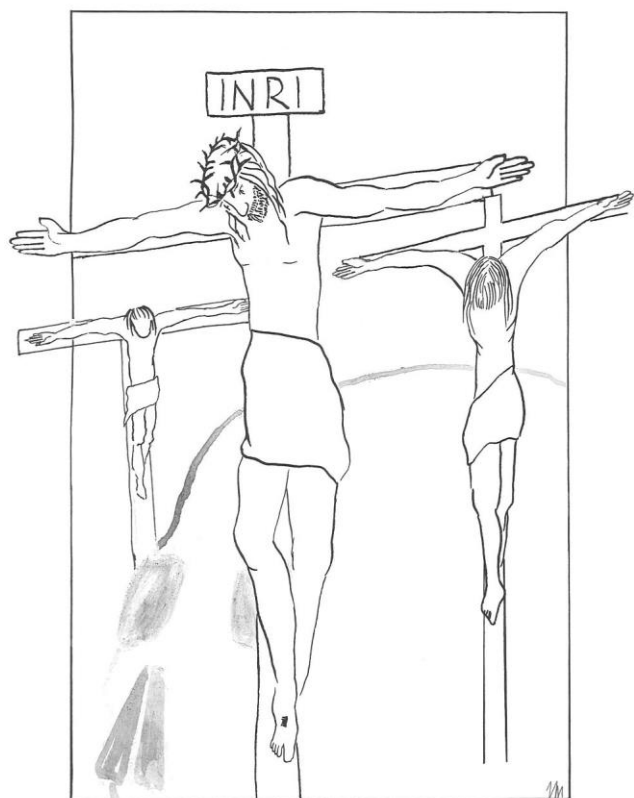
Slavnost Ježíše Krista Krále cyklu C
Lk 23,35-43

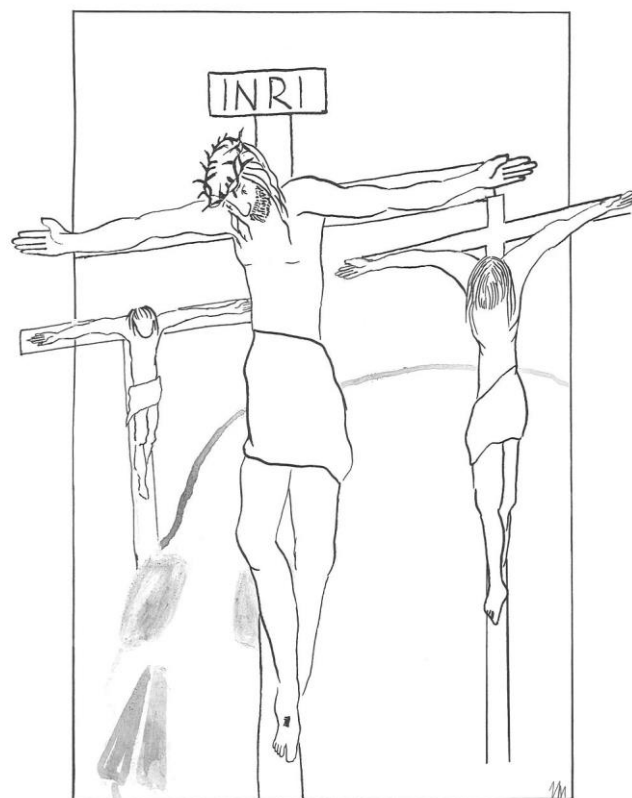
Slavnost Ježíše Krista Krále cyklu C
Lk 23,35-43

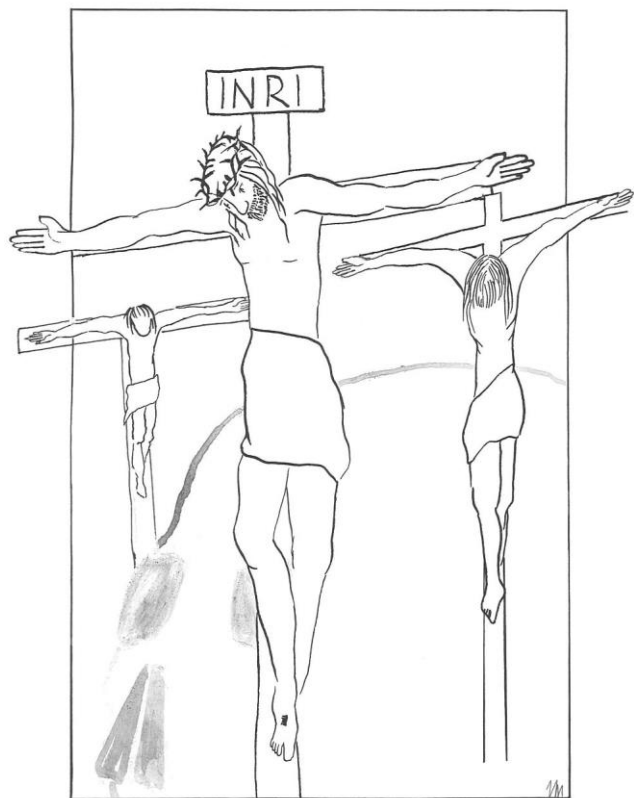
Slavnost Ježíše Krista Krále cyklu C
Lk 23,35-43

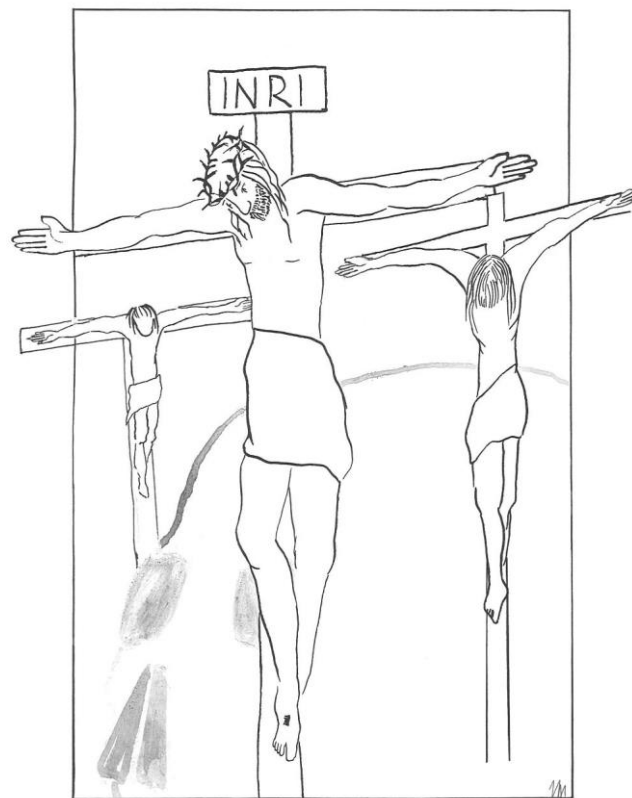
Slavnost Ježíše Krista Krále cyklu C
Lk 23,35-43

Slavnost Ježíše Krista Krále cyklu C
Lk 23,35-43

Slavnost Ježíše Krista Krále cyklu C
Lk 23,35-43

Slavnost Ježíše Krista Krále cyklu C
Lk 23,35-43